

VIAȚA DE MILITAR, 1915–1941

Primul Război Mondial, 1915–1917

Pe 7 august 1915, Jukov a depus jurământul la Malo-iaroslaveț și a fost înrolat într-unul din regimentele de rezervă ale Diviziei 10 Cavalerie. Armata Imperială Rusă puna un mai mare accent pe pregătirea cavaleriștilor decât pe a infanteriștilor, iar Jukov a petrecut tot restul anului lângă Harkov, învățând lucruri de bază pentru un cavalerist. Având o oarecare educație (spre deosebire de țărani înrolați), Jukov a fost ales să participe la un curs de instrucție pentru subofițeri, în primăvara anului 1916, fapt ce i-a adus promovarea la gradul de caporal. În august 1916, după aproape un an de instrucție, Jukov a fost trimis pe frontul de sud-vest pentru a se alătura Diviziei 10 Cavalerie.

Jukov a ajuns pe front în etapa finală a Ofensivei Brusilov, în cadrul căreia armatele austro-ungare au suferit pierderi uriașe. Totuși, germanii trimiseseră întăriri în zonă pentru a preîntâmpina o eventuală pătrundere a armatelor ruse pe teritoriul german, iar ofensiva degenerase în acțiuni locale. Jukov a fost incorporat în Regimentul 10 Dragoni din Novgorod, regiment de infanterie (cavaleria nu prea era folositoare în zonele deluroase). Botezul focului a fost scurt și intens; după doar o lună pe front,

fusese decorat de două ori cu ordinul Crucea Sfântul Gheorghe: prima dată pentru capturarea unui ofițer german, iar a doua oară pentru că fusese rănit în urma exploziei unei mine în timpul unei misiuni de recunoaștere. Serviciul prestat de Jukov în Primul Război Mondial a fost ne semnificativ, fiind prezentat succint în memoriile sale. Din cauza rănilor, a fost trimis să se recupereze la un spital din Harkov, iar apoi, în iarna 1916–1917, s-a îmbolnăvit și a trebuit să-și petreacă ultimele luni de serviciu militar în ariergarda armatei ruse.

De îndată ce Jukov s-a realăturat regimentului său staționat lângă Harkov, a sosit vestea că țarul fusese de tronat și că fusese instalat un guvern provizoriu. Când soldații din escadronul său au hotărât să alcătuiască un comitet politic, Jukov a fost ales președinte, probabil pentru că știa să scrie și să citească. Ca președinte al comitetului, Jukov a hotărât să urmeze linia bolșevicilor

*Jukov, la vârsta de 19 ani, cavalerist în Regimentul 10 Dragoni din Novgorod, chiar înainte de a participa la prima sa luptă din ultima fază a Ofensivei Brusilov. În afară de luptele propriu-zise, principalul lucru pe care Jukov l-a învățat în armata țaristă a fost acela de a-și păstra în stare perfectă echipamentul, precum și abordarea rigidă a instrucției militare.
(colecția autorului)*

și a anunțat că escadronul său nu se va supune ordinelor guvernului provizoriu de la Moscova. În mai 1917, după câteva luni de confuzie, soldații răzvrățiți au desființat regimentul și s-au îndreptat către casă. Guvernul provizoriu a luat măsuri pentru a preveni dezintegrarea armatei și, în următoarele șase luni, Jukov s-a văzut nevoit să se ascundă, fiind declarat dezertor. A apărut din nou la Moscova abia în noiembrie 1917, după ce bolșevicii au ajuns la putere. Se pare că ar fi avut de gând să se întoarcă în civilie, însă exodul nobililor și al cetățenilor din clasa de mijloc nu lăsa prea mult de lucru unui blănar în noua Moscova. S-a îmbolnăvit de tifos, fiind grav bolnav pe toată perioada iernii 1917–1918.

Războiul Civil Rus, 1918–1921

După convalescență, în primăvara anului 1918, Jukov și-a dat seama că nu prea se găseau locuri de muncă la Moscova, iar alimente, cu atât mai puțin. Pe de altă parte, izbucnise Războiul Civil între bolșevici, care controlau Moscova, și diferite facțiuni contrarevoluționare. Bolșevicii puseseră bazele Armatei Roșii a Muncitorilor și Țăranilor (RKKA) pentru a lupta împotriva facțiunilor contrarevoluționare și aveau nevoie disperată de soldați instruiți. Având în vedere că singura sa pregătire era cea militară, Jukov s-a oferit voluntar pentru RKKA (în august 1918) și a fost înrolat în Divizia 1 Cavalerie de la Moscova. Totuși, a durat luni de zile până să se pregătească soldații și să se echipeze divizia. Prin urmare, Jukov și-a petrecut iarna 1918–1919 în apropiere de Moscova. Unitatea lui Jukov a fost trimisă pe front

abia când forțele Albilor, conduse de amiralul Aleksandr Kolciak, au declanșat o ofensivă importantă în Urali și au cucerit orașul Ufa, în martie 1919.

Între martie–iunie 1919, Jukov a luat parte la contra-ofensiva bolșevică la est de Volga și la ofensive de mai mică amploare ale cavaleriei, împotriva unităților de cavalerie ale Albilor. Pe lângă faptul că a câștigat mai multă experiență de luptă, Jukov a început să-și dezvolte și instinctele politice și și-a dat seama că, pentru promovare, trebuia să facă parte din Partidul Comunist. Prin urmare, în martie 1919, a intrat în partid. După recucerirea orașului Ufa, regimentul lui Jukov a fost trimis să zdrobească o revoltă din apropiere de Nikolaevsk, pe Volga. În septembrie 1919, în urma unei noi confruntări cu Albii în apropiere de Țarișin, Jukov a fost rănit la mână de un șrapnel. Deși rana era minoră, Jukov a fost trimis acasă să se recupereze și și-a petrecut o nouă iarnă departe de linia frontului. Între timp, Armata Roșie punea bazele unei puternice forțe de cavalerie: Armata 1 Cavalerie (Konarmia), sub conducerea lui Semion Budionii.

La un an de la înrolarea în RKKA, Jukov nu se remarcă prin mai nimic și petrecuse mai mult timp în spatele, decât pe linia frontului. Totuși, în ianuarie 1920, a fost ales să participe la un curs de instrucție pentru ofițeri călare în apropiere de Riazan și, șapte luni mai târziu, îl absolvă. În august, Jukov s-a înrolat în Brigada Specială 14 Cavalerie, staționată în apropiere de Kuban, și a participat la mai multe operațiuni de respingere a armatelor albe în retragere conduse de Piotr Wrangel. Timp de patru luni, Jukov a fost comandant de pluton și a participat la operațiuni împotriva partizanilor, iar apoi a fost numit comandant de escadron.